

ANBEFALING!!!

Sommeren 2004 rejste vi 6 personer til Stavanger i Norge, hvor DFFR har 2 udstationerede både liggende. Mie Frydenlund, Simon Feilberg, Lone Trærup,

Anden dag roede vi endnu et stykke ind i den smukke fjord, hvor klipperne hæver sig lodret op på begge sider. Landgang er fuldstændig umuligt.



Hanne Lærke, Jesper Fog Petersen og undertegnede.

Vi havde 6 ro-dage i Stavanger og valgte at ro 3 dage den ene vej ind i Lysefjorden og 3 dage den anden vej mod øst omkring en masse småøer, der ligger i fjorden.

Allerede da vi stævnedede ud fra Stavanger viste det sig, at vi var et ualmindeligt smukt sted! Storslået natur og små klippeøer overalt.

Lysefjorden er en helt fantastisk oplevelse, og så anderledes end hvad vi er vant til. Vi slog lejr et lille stykke inde i fjorden ved en næsten laguneagtig strand. Der var mulighed for udspring fra klipperne, og de store fisk svømmede om fødderne på os.

Lige under prædikestolen drak vi selvfølgelig kaffe- man er ved ASR-roer. I en lille båd for foden af en 600 m. lodret klippe, føler man sig virkelig lille. Det meste af besætningen lagde betaget nakken tilbage, mens Jesper, turens absolutte blærerøv, hårdnakket påstod, at man sagtens (!) kunne klatre op nedefra. Han fik ikke lov at prøve...

Næste dag valgte vi at ro til en campingplads, der lå med den mest fantastiske udsigt. Her gik vi til de andre turisters store forundring i land med både, vadsække og den sædvanlige million plastikposer. Vi slog telt op, mens vi mistroisk blev betragtet af "rigtige"



campister" med vogne og alt dertil hørende udstyr.

Dagen efter valgte vi at se prædikestolen fra oven. Vi tog en bus opad og vandrede de sidste km. (to timer) til prædikestolen. Turen derop foregik i tåge og finregn og gav turen en næsten overnaturlig og eventyrlig

dimension. Vi ventede hvert øjeblik at se en alf eller fe på stien i tågen.

Da vi nåede toppen lettede tågen langsomt og sikke et syn! Jeg tror selv Jesper måtte revidere sit syn på den lille klatretur op. For søren der var langt ned!



Præsten skulle ikke nyde noget af prædikestolen, så jeg holdt mig tæt på klippevæggen, så langt fra afgrunden som muligt. De mest modige måtte nærmere kanten. De følte sig slemt seje, indtil de fik øje på et ældre ægtepar, der drak kaffe siddende med benene udover kanten!!!

Efter en overnatning i Stavanger Roklub, roede vi den

følgende dag mod øst ind i de mange øers land.

Området omkring Stavanger er et forholdsvis beskyttet rofarvand med utallige beboede øer, men også tusindvis af små klippeøer uden andet liv end skrigende måger. Da vandet er meget dybt, skulle der ikke være fare for at gå på skær som i den svenske skærgård. Den teori holdt dog ikke helt! Mie, Simon og jeg måtte op at stå på et enkelt skær og løfte båden ned. Heldigvis gik det kun ud over styrmandens stolthed.

De følgende dage roede vi rundt i et ro-mekka uden lige. Den smukkeste natur, og altid øer at søge læ bag. Alle steder var der små bebyggelser og bådebroer, og nordmændene var flinke og hjælpsomme. Der var gode provianteringsmuligheder, og en række naturlejrpladser med toilet.

Et godt råd! Husk fiskestang. Vi havde glædet os til de gode fisk, men de kan altså ikke købes! Vi forsøgte bla. i et dambrug, men de rare dambrugsmænd kunne ikke fange fiskene (?), selvom de sprang i tusindvis. Til sidst måtte vi plage os til gratis fisk i en lille købmandsbutik på en ø. Flaskedrengen blev sendt ud i deres private bassin med fiskenet for at skaffe fisk til de dumme danskere, der ikke selv kunne finde ud af at fange en fisk.

Stavanger er absolut en oplevelse værd, og transporten er let og billig.

Allier dig med én der har bil, kør til Hanstholm og tag færgen til Egersund. Herfra er der kun 70 km til Stavanger.

Læs mere på <http://www.roning.dk/~mtu/farvand/stavanger.htm>

*På holdets vegne
Lise Juhl Nielsen*

